

Vilma Urbanavičienė: „Svarbiausia yra žmogus, o ne principas“

2006-11-04

Į Baltosios anketos klausimus atsako "Mijalba" leidyklos steigėja ir direktorė Vilma Urbanavičienė

1. Kokią Lietuvą norėtumėte matyti po šimto metų? Kokie visuomeninės raidos principai (ar įstatymai) galėtų padėti to siekti?

Lietuva, 2106 metai. Nuostabaus grožio šalis su dideliais švariais miškais, miestuose - parkai, gėlynai, sodai. Visų upių vanduo švarus ir gydantis. Oras, kuriuo kvėpuojame, švarus. Mūsų šalies gyventojai - gražūs žmonės. Gražūs visomis prasmėmis: jie myli savo šalį, gamtą, savo protėvius, dievus ir deives, myli senus žmones, vaikus, gyvūnus ir augalus. Jie myli save kaip savo artimą. Jie yra orūs, garbingi, harmoningi, kilnūs ir didingi, aktyvūs visose gyvenimo situacijose. Jų širdys atviros, jie darbštūs ir kūrybingi išradėjai. Šaliai vadovauja tautos išrinkti labiausiai to verti žmonės. Visi įstatymai tarnauja žmonėms. Visų įstatymų paisoma, nes tai atitinka žmogaus prigimtį.

Didžiausias šalies turtas yra vaikai. Jiems skiriamas didelis dėmesys, nuolat ugdomas jų sąmoningumas ir kūrybingumas. Sudaromos visos sąlygos, kad jie visapusiškai lavintųsi.

2. Ar jaučiatės esąs Lietuvos bendruomenės narys? Ar galėtumėte su pasididžiavimu ištarti - "Aš esu lietuvis ir tuo labai didžiuojuosi". Ir kodėl?

Jaučiuosi Lietuvos bendruomenės nare ir didžiuojuosi, kad esu lietuvi. Čia gimiau, čia užaugau, čia gyvensiu, kad ir kas atsitiktų. Pati jaučiuosi atsakinga už geresnį Tėvynės gyvenimą ir šioje brangenybių šalyje darau, ką įstengiu. O mūsų brangenybės yra žmonės - gilūs, didžiadvasiai, tik truputį nepasitikintys savimi.

3. Ar Jus tenkina Lietuvos valstybės kultūros politika? Kas joje, Jūsų nuomone, keistina?

Valstybės kultūros politika galėtų puoselėti dvasingumą, rūpintis, kad būtų prisiminti protėvių papročiai.

4. Ar Jus tenkina Lietuvos valstybės švietimo politika? Kas joje, Jūsų nuomone, keistina?

Švietimo politika turėtų būti pertvarkyta iš esmės. Visų pirma švietimas - ne tik žinių kaupimas, o žmogaus savigarbos, savimonės, sąmonės, dvasios brandinimas, skatinimas kaupti naujus potyrius. Tai liečia visus valstybės piliečius: nuo darželinukų iki pensinukų.

Mokyklose svarbiausia turėtų būti vaikas su savo jausmais, poreikiais, savitumu, o ne metodika ir planai. Kad iš mokyklos išėjęs vaikas jaustųsi orus, mylimas, reikalingas, naudingas, vertingas, o ne sužalotas morališkai ir išsekęs nuo krūvio bei žinių, kurių jis visiškai nemoka pritaikyti praktiškai.

5. Kokių permainų Lietuvos valstybės strategijoje reikėtų pageidauti, norint susigrąžinti į Vakarus emigruojančią jaunąją Lietuvą?

Permainos labai suprantamos: maži mokesčiai, kad darbdavys galėtų ir norėtų įdarbinti jaunos specialistus ir mokėtų jiems atlyginimą, tikrai vertą jų darbo. Reikia mažinti fizinių asmenų pajamų mokestį, suteikti lengvatų perkant gyvenamąjį plotą, remti gausias šeimas. Būtinios lengvatos šeimoms, auginančioms vaikus. Mokyklas turi remontuoti valstybė, o ne tėvai. Žmonės turi būti visokeriopa skatinami kurti ir kurtis darbo vietas; visos darbo vietos turi būti saugomos, o ne žlugdomos.

6. Lietuva dažnai įvardijama kaip šalis, pirmaujanti pagal savižudybių skaičių. Kodėl taip yra ir ką daryti, kad būtų kitaip?

Lietuva - dvasiškai stipri šalis. Tačiau nukirtus šaknis, ryšį su protėviais, tradicijomis, dvasingumu, nebežinome, kas esame. Mes nejaučiame gyvenimo, gamtos virsmų. Todėl mus užklumpa depresija, kai trūksta saulės

šviesos, nes nežinome, kaip tai kompensuoti, kur pasisemti kitokios šviesos. O ką galime dabar žmogui pasiūlyti? "Išgerk alaus, būsi stiprus, laimingas ir mylimas." Tai yra lėta savižudybė, nes žmogui iš tiesų reikia visai kitų dalykų. Reikia pertvarkyti ir vaikų darželius, kur būtų ugdoma mažylių savimonė, ir suaugusiųjų organizacijas, kur būtų puoselėjamas dvasingumas ir sąmoningumas. Žinoma, turėtų būti humanizuoti mokesčiai, sukurta sunkiai besiverčiančių bei senyvo amžiaus žmonių rėmimo sistema ir kita.

7. Ar Jus tenkina tai, kaip Lietuva suvokia ir pateikia save žiniasklaidoje ir televizijoje?

Liūdna, kad žiniasklaida ir televizija mėgaujasi nelaimėmis, žmonėms skaudžiais ar net gėdingais dalykais, vaikosi sensacijų. Ir teikia džiaugsmo, kad pamažu atsiranda laidų, kurių kūrėjams svarbu pasidžiaugti žmogaus laimėjimais, gerumu, dvasingumu.

9. Lietuvos kultūros, istorijos ar visuomenės veikėjas, kuris yra Jums autoritetas? Ir kodėl?

Vytautas V.Lansbergis, jau vien todėl, kad inicijavo Baltosios anketos idėją.

Apmąstydami savo gyvenimą, įsivaizduodami, koks jis galėtų būti, kuriame geresnę ateitį. Tai yra didelė jėga. Vytautas kaip galėdamas puoselėja tautos dvasingumą, kuria gėrį. Paksų šeima. Todėl, kad nebijo parodyti, jog yra dėkinga visiems, kurie padeda jai dvasiškai tobulėti.

10. Kokiais moraliniais principais vadovujatės savo gyvenime?

Savo gyvenime vadovaujuosi tokiais principais:

- * Visada svarbiausia yra žmogus, o ne reikalas, idėja, daiktas, principas, taisyklė.
- * Visi esame susiję nematomais saitais, todėl, kai kitam skauda, aš ir pati jaučiu skausmą; visų pirma stengiuosi neskaudinti žmonių, nekenkti jiems, kaip nekenkiu sau. Padėti kitiems - tai yra tas pats, kas padėti sau.
- * Kiekvienas, net baisiausias žmogus, turi gėrio pradą ir dieviškumo kibirkštį savyje.
- * Už savo gyvenimą esame atsakingi tik mes patys.

<http://www.bernardinai.lt/index.php?url=articles/54893>